

GALGAHÉVÍZ

Galgahévíz község ingyenes közéleti havilapja
XXVIII. évfolyam, 7. szám
2017. július

JÚLIUS

2017. JÚLIUS 7-9.

A tartalomból: Táncolhatsz velem a csillagos égen • Lengyelországban jártunk •
• Elballagtak a kicsik és nagyok • Faluünnepi beharangozó

fotó: Darnyik Ágnes, Major Ferenc
2017. július

Táncolhatsz velem a csillagos égen

Balla Zoli tagja volt egy egyedülálló társaságnak, a Fordulj Kispej Lovam Néptánc Együttesnek, mely Kovács Norbert „Cimbi” kezdeményezésére jött létre. Tagjai többségében egykori és mai néptáncosok. Mesterek, akik az utánpótlás nevelésével foglalkoznak az ország különböző részein.

Az együttes különlegessége abban áll, hogy a magyar néptánc élet tíz kiemelkedő képviselője minden évben lóháton indul útnak, hogy a néphagyomány, a lovas világ, a néptánc és népzene megbecsülését erősítse a vidéki településeken. A lovastúra fő célja egyfajta figyelemfelkeltés, hogy megpróbálják felrázni a hagyományaikat nagyrészt elvesztett, de a közösségi lét bizonyos formáit még őrző kis falvak lakosságát. A figyelemfelkeltés formája az, hogy napi 5-6 óra forróságban való lovaglás után, este néptáncműsort adnak a helyi kultúrában. És elmondják jövetelük célját, majd beszélgetnek az emberekkel.

A túra küldetése a lovas hagyományok népszerűsítésén túl a világ „földközeli” mivoltának megvilágítása. Az ember és a természet régi jó viszonya is láthatóvá válik a túrájuk által, igyekeznek felhívni a figyelmet a környezet szépségére, a kistelepülési közösségek fontosságára és nevelő erejére, a magyar hagyományok és a hagyományos életpraktikák értékeire.

A túra megvalósítói:

Balla Zoltán néptánc művész, pedagógus, a főtí Művészeti Szakközépiskola néptánc tagozatának vezetője, a Kodály Kamara Táncegyüttes egykori tagja, a Népművészet Ifjú Mestere

Besenyő Gábor néptánc művész, tánctanár, koreográfus, a Magyar Állami Népi Együttes, a Honvéd Együttes, a Kodály Kamara Táncegyüttes egykori tagja,

Farkas László néptánc művész, a Magyar Állami Népi Együttes egykori tagja, a Népművészet Ifjú Mestere, Aranysarkantyús,

Ihász László néptánc művész, pedagógus, a többszörös fesztiváldíjas Homokbödöge Néptáncegyüttes vezetője, koreográfusa,

Kádár Ignác néptánc művész, tánctanár, a Budapest Táncegyüttes egykori tagja, a Népművészet Ifjú Mestere, Örökös Aranysarkantyús, Év Táncosa díjas,

Kovács Norbert néptánc művész, tánctanár, az Élő Forrás Hagyományőrző Egyesület vezetője, a Népművészet Ifjú Mestere, Örökös Aranysarkantyús,

Szabó Szilárd néptánc művész, tánctanár, a Kodály Kamara Táncegyüttes egykori tagja, a Népművészet Ifjú Mestere,

Végső Miklós néptánc művész, a Magyar Állami Népi Együttes egykori tagja, a Magyar Táncművészeti Főiskola tanára, a Népművészet Ifjú Mestere, Örökös Aranysarkantyús, Harangozó díjas,

Hahn-Kakas István néptánc pedagógus, a Kodolányi János Főiskola Táncegyüttesének vezetője, a Népművészet Ifjú Mestere, Örökös Aranysarkantyús,

Erdélyi Gábor vállalkozó, lovas huszár, aki a lovas hagyományok nagy gondozója és támogatója.

Idén az volt a terv, hogy a Galga mentén lovagolnak és táncolnak, és mint helyi, Balla Zoli vette kezébe a szervezést, csak a Jóisten közbe szolt. Már csak kilencen indulhattak útnak „kispej” lovon, így az idei túrát Zoli emlékére ajánlották fel. A szervezést pedig átvállalta Zoli tanítványa, komája, cimborája, a szintén lovas-táncos Zámbo István, Tyupi és felesége Hajdú Sarolta Rege.

Az ő szervezésükben és Galgahévíz Önkormányzatának támogatásával jött létre egy műsor, amelynek gerincét ugyan a Fordulj Kispej Lovam Néptánc Együttes produkciója adta, de részt vettek azon együttesek is, amelyekhez Balla Zoli szorosan kötődött. Táncoltak a Magyar Nemzeti Táncegyüttes tagjai, a Jászság Népi Együttes táncosai, a főtí Népművészeti Szakközépiskola diákjai. Muzsikált Balla Tibor, a Magyar dudazekekar és a Fix-Stimm.

Láthattunk fotókat, videókat Zoliról, és persze profi, szívet melengető táncokat.

A műsor végén, az utolsó videónál minden szereplő a színpadon volt. Egy valaki hiányzott, az az egy csillag, amely az égen ragyogott magányosan.

Darnyik Ágnes

Az idejében felismert melldaganat gyógyítható!

A korai felismerés eszköze a mammográfiás szűrővizsgálat.

A Galgahévízen lakó, 45–65 éves nők, akik utolsó mammográfiás vizsgálata óta eltelt két év, meghívólevelet kapnak, amin szerepel, hogy mikor várják őket a Flór Ferenc Kórházban (2143 Kistarcsa, Semmelweis tér 1. tel.: 36 (28) 507-126) vizsgálatra.

Vegyen részt Ön is a mammográfiás szűrővizsgálaton!

A szűrővizsgálat térítésmentes.

Információ:

*Budapest Főváros Kormányhivatala
Népegészségügyi Főosztály
tel.: 06 (1) 465-3823*

A lehetőség adott!

Éljen vele!

2017. július 7–10.

„Zene határok nélkül” Galgahévízt és hazánkat képviselhettük

Galgahévíz művelődési háza, a lengyelországi Aleksandrów közösségével egy kulturális uniós pályázatot nyert, melynek keretében első fordulóként 12 fő, 12 és 15 év közötti, koruknak megfelelő szintnél angolul jobban tudó diák, és velük 2 fő felnőtt kísérő utazhatott el Lengyelországba 2017. június 08. és 12. között. A pályázati kiírás értelmében a programban négy ország vett részt: Csehország, Szlovákia, Lengyelország és Magyarország, vagyis a Visegrádi négyek. A program első része, melyet a lengyelek szerveztek és rendeztek, a zene köré épült, mottója „Zene határok nélkül” volt.

Az utazás igen fárasztó volt, de nem a távolság, ami kb. 600 km, hanem a lassú haladás lehetősége miatt. Azért próbáltuk az időt hasznosan eltölteni, és még a „kényszerpihenők” alatt is próbáltuk a bemutatkozó prezentációt.

A 12 órás út összes kényelmét, gondját feledtette azonban a fogadtatás, melyet a már ott lévő másik három ország résztvevőitől és a szervezőktől kaptunk. Megvártak minket a vacsorával és a délutánra tervezett sport rendezvényt, hogy együtt játszassunk. Erre mi természetesen nyitottak voltunk, fáradtságunkat feledve.

Fáradtan, de óriási várakozással foglaltuk el szállásunkat együtt a többi résztvevővel, az iskola - ahol a teljes felkészülés folyt - 2. emeletén lévő kollégiumi szobákban.

Megérkezésünket követő, második napunkon fogadást rendeztek Aleksandrów Polgármesteri Hivatalában, ahol személyesen a polgármester és „csapata” üdvözölt, és fogadott minket, majd külön busszal Łódzba mentünk a „Párbeszéd Intézetébe”, ahol az intézet igazgatónője tartott angolul egy előadást, a létesítmény alapításáról és létrehozásáról, majd egy pazar zenei előadást láthattunk a földrészek, országok bemutatásáról a zenén, zenei stílusokon keresztül.

A koncert keretében „utaztunk” New Yorkból számtalan országon és kontinensen keresztül, egészen Csehországig. A programot követő délután elkezdődött a felkészülés a közös fellépésre, az országok egyéni bemutatóira. A csapatunk feladata egy rövid fiú – lány konfliktus bemutatása volt, melyhez tartozott egy dal eléneklése a vigasztalásra szoruló, csalódott barátnő megnyugtatóására. Ezt egy olyan közös dal betanulása követte, melyet kimondottan erre az eseményre írtak a lengyelek, és mind a négy nemzetnek külön része, szerepe, illetve nagyon sok közös pontja volt, igazolván a rendezvény mottóját: „Zene határok nélkül”.

A fellépéshez, melyen a különböző országok küldöttei bemutatják saját produkciójukat, illetve a lengyel szervezők minden előadás után az adott ország nyelvén előadnak valami cseh, szlovák vagy éppen

magyar kiválasztott művet, saját magunk készítettünk jelmezt, illetve arc nélküli maszkot, amit csak a közös ének eléneklésekor kellett az arcunk elől elvenni, jelezve, hogy a zene összehoz mindenkit.

Negyedik nap egy szociális otthon hatalmas parkjában léptünk föl egy Családi Nap keretében, ahol jelen volt a város vezetése, egyházi vezetője és nagyon sok kíváncsi, boldog család.

A közös előadásnak óriási sikere volt, ezt követően visszatérve szálláshelyünkre, az iskolába, búcsú disco volt, ahol együtt táncolt és szórakozott négy nemzet diákja és tanára, szervező és fellépő, várva a szeptember végén, Galgahévízen megtartandó: „Tánc határok nélkül”, általunk rendezendő második etapot.

A búcsú minden esetben szívszorító. Ez alatt az öt nap alatt hihetetlen barátságok kötődtek, és könnyek közt köszöntünk el a hétfői reggelit és búcsúztatót követően egymástól. Hazafelé sem volt rövidebb az utunk, de köszönet testvérvárosunk, Wilkowice polgármesterének, aki megvendégelt minket egy finom ebédre, így az utazás elviselhetőbbé vált.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a kitűnő fogadtatást, programokat, oktatást és ellátást lengyel vendéglátóinknak, a lehetőséget és a felkészítést a Kodály Zoltán Művelődési Ház vezetőségének és természetesen az iskolának, valamint a polgármester úrnak.

A kísérőknek is nagyon szépen köszönjük a törődést, a támogatást és a segítséget.

Résztvevő diákok:

Bakk Bíborka, Braun Réka, Buzás Antónia, Keserű Nóra, Nagy Brigitta, Óvári Bianka, Szabó Fanni, Vladár Kíra, Zséli Mátyás, Tóth-Miklós Ágoston, Stefán Kristóf, Sukaj Gergő,

Kísérők: Csákány Ibolya, Szabó József.

Szabó Fanni, 8. osztályos tanuló

Június 8-án 6 órakor indultunk a busszal. Egy 13 órás buszút után meg is érkezünk az úticélunkhoz. Éppen vacsoraidőben érkeztünk meg, így aznap nem volt más dolgunk. Másnap elkezdtünk próbálni. Eleinte ismerkedős feladatok voltak, később pedig már a színdarabra próbáltunk. Érdekes előadásokat néztünk meg. Az esti szabadidőnket főként sportolással töltöttük. Nagyon jó élmény volt mind az előadás, mind a társaság. Hiába 4 külön országból jöttünk, teljesen jól beszélgettünk egymással. Nagyon vidáman töltöttük a szabadidőnket és a kötelező foglalkozásokat is. Néha nagyon sok próba volt a nap során, és az utolsó órákra már mindenki fáradt volt. De ettől függetlenül nagyon jó és emlékeztető 5 napot töltöttünk Lengyelországban.

Stefán Kristóf

Búcsú az óvodától

..... elérkezett ez a nap is, amikor a játékos, önfelédgyermekévek végére értek a Csemetekert Óvoda nagycsoportos csemetéi is.

Nagy várakozással, sok készülődéssel és el nem múló szeretettel várták ezt a napot.

Gyermekek, akik szépen felöltözve, szívüket is díszbe öltöztetve csodás műsorral örvendeztették meg a művelődési házban a büszke szülőket, nagyszülőket, testvéreket és a többi vendéget. Köszönetet mondtak az őket szeretve tanító óvó néniknek, dadusoknak, akik tanúi voltak sok pityergésnek, mókának, kacagásnak, és akik szeme láttára felcseperedtek az apróságok és elindulnak az általános iskola padjaiba, ahol tovább tanulhatják az élet minden apró csodáját, az élővilágot, a számok, betűk világát és az életünk sok szép törvényszerűségét.

Ők még nem igazán tudják, amit oly sokat hallhatnak a felnőttektől nap mint nap: a legjobban ezt az időszakot fogják visszasírni iskolás, kamaszkodó és felnőtt életük során.

Példáson megtanulták a közös kis verset, melyet elérzékenyülve mondtak el a könnyes szemű Kati óvó néninek, Arti óvó néninek, Melinda óvó néninek, Éva dadusnak és az óvodavezető Anca óvó néninek.

Tóth Juli: Óvodai búcsúztató

A kezünkben virágcsokor,
kis szívünkben szeretet.
Megköszönjük, azt a sok jót,
amit kaptunk tőletek.

Óvónéni, jaj de sokszor
Az öledbe vettél,
Vigasztaltál, mikor sírtam,
vagy velem nevettél.

Meseország száz csodáját
megmutattad szívesen,
Nevelgettél, tanígtattál,
türelemmel, kedvesen.

Véget ér most mese, játék,
vár reánk az iskola!
Óvó néni, Dadus néni,
nem feledünk el, soha!

Köszönjük szépen a szülők nevében is a példamutató, szeretetre és jóra nevelő éveket.

Egy búcsúzó nagycsoportos anyuka

Vidámballagás

„A -a -a, ma van búcsúzás napja.

Azért járunk sereggel, hogy tréfáljunk kedvünkkel...”

Szinte hihetetlen, hogy repül az idő!

Tavaly ilyenkor, mint Süni csoportos óvó néni, búcsúztam ezektől a gyerekektől, most pedig már a Cica csoport járja végig az óvodát, hogy elkészíjjen.

Véget ért a gondtalan, ezernyi élménnyel, játékkal teli időszak. Legyen hát a búcsúzás is oly vidám, mint az itt töltött évek!

Péntek van, az utolsó nap az ovis ballagás előtt. Nos hát színes lufikat a kézbe (akarom mondani, csuklóra kötni, nehogy elrepüljenek), s indulás! Itt az idő csoportról csoportra járva végiglátogatni minden kispajtást, minden óvó nénit, dajka nénit, konyhas nénit. Dalolni, verselni vígan, örömmel, hogy megnőttetek és iskolába mehettek! Még egy utolsó pillantás a sok játékra, az öltözőszekrényekre, az udvarra, hogy ne felejtsetek el, milyen is volt az óvoda.

Ne felejtsetek el soha Kati óvó nénit, Arti nénit, Melinda nénit, Éva dadus nénit! Ők négy éven keresztül minden tudásukkal, szeretetükkel, odafigyelésükkel azon igyekeztek, hogy ne csak ügyesedjete, okosodjatok, hanem hogy mindannyiótok arcán minden nap ott ragyogjon az a boldog mosoly, amellyel most búcsúztok tőlünk.

Kedves Cica csoport! Elbúcsúznak tőletek az itt maradó ovisok is egy-egy kedves énekkel, jó szóval és egy kis meglepetés ajándékkal, amit tarisznyáitokba rej-

tettünk útravalóul, hogy emlékezzetek ránk. Még egy kicsit játszhatunk együtt a nyáron!! Búcsúzzunk hát vidáman, jó tanulást az iskolában!

Kovácsné Kolesza Andrea óvónő

Pest megye televíziója

**36 település
100 ezer otthonában!**

Régió Plusz Televízió

**Galgahévízi Faluünnep hamarosan
a Régió Plusz Televízió műsorán!**

Friss műsoraink minden szombaton 18 órától!
Ismétlés vasárnap, kedden és szerdán 18 órakor.

Galgamenti Kábeltelevízió YouTube Like us on facebook

MINDEN KÉPEN ITTHON!

www.regioplusztv.hu

Júniusi hírmondó

- Május utolsó és június első napjaiban a Süni, Maci és Kismadár csoportban lezárták a nevelési évet, kis ízelítőt adva a tanultakból, valamint a gyermekek köszöntötték az édesanyákat is. Mind a három csoportban nagy volt az érdeklődés, és szép számban vettek részt az ünnepélyeken.

- Június 9-én, pénteken a Cica csoportosok vidám ballagás keretében vettek búcsút a többi csoporttól, az óvoda dolgozóitól és az óvodától.

- Június 11-én a nagycsoportosok először a csoportjukban köszöntek el szeretett óvó nénijeiktől és dajka nénijüktől, majd a művelődési házban egy csodálatos műsorral örvendeztették meg a jelenlévőket. Köszönet a kedves szülőknek, különösen azoknak, akik nagyon sokat tettek az évek során a közös munkában. Szívvel kívánjuk, hogy gyermekeikben legyen sok öröme, boldogságuk az elkövetkező években is! Köszönöm Kati és Arti óvó néninek a felkészítést, a szeretetet, a törődést! Éva néninek a gondozást, szeretetet és az óvó nénik mellett az önzetlen segítséget, munkát! A többi kollégának, óvó néniknek, dajka néniknek, pedagógiai asszisztensnek és konyhas néniknek pedig az egész éves szorgalmas munkát, a plusz feladatokat, amit elvállaltak akár még hétvégén is, a közösségi programokon való részvételt. Kívánom, hogy a nyári munkák elvégzése mellett jusson idő pihenésre és feltöltődésre is, és szeptemberben újult erővel, nagy akarattal fogjunk az előttünk álló, nem könnyű feladatok megoldásához!

- Június 13-án, kedden kellemes meglepetésben részesültünk, hiszen a ballagó nyolcadikos diákok látogattak be hozzánk és nosztalgizáltak, hiszen innen, az oviból, a mini csoportból indultak el 12 évvel ezelőtt. Kívánunk nekik minden jót és szépet az elkövetkezendő években, váltsák valóra álmaikat és becsületes, boldog emberré váljanak!

- Június 16-án pénteken megtartottuk évről évre nevelési értekezletünket, ahol csoportonként értékeltük az éves munkánkat a célok és feladatok tükrében, valamint a nyári óvodai életet beszéltük meg. Tartalmas és jól sikerült délután volt!

- Június 19-én a Cica csoportosok búcsú kiránduláson vettek részt Újpesten a Tarzan parkban. Felejthetetlen élményben volt részük a gyerekeknek, felnőtteknek egyaránt. Köszönet Kati óvó néninek a sok szervezésért, valamint Arti óvó néninek, Éva néninek és Ibolya néninek a felügyeletért, gondoskodásért!

- Elkezdődött ismét a középiskolás tanulók nyári közösség szolgálati gyakorlata. Szeretettel adunk lehetőséget volt óvodásainknak, akiket jó látni, hogy milyen szorgalommal és örömmel segítenek nekünk és vesznek részt a mindennapjainkban.

- Június 23-án pénteken egy kis ünnepség keretében köszöntöttük Bankó Jenőné Erzszi kollégánkat, aki

a negyven, jól megszolgált munkás év után nyugdíjba vonul. Köszönjük neki az intézményünkben töltött 30 évét, a hosszú dajkai gondoskodó, szeretetteljes, példamutató munkáját, az elmúlt négy esztendő szintén odaadó, önzetlen konyhai tevékenységét, nagyon fog hiányozni közülünk! Szívvel kívánunk neki jó pihenést, nagyon jó egészséget, felhőtlen, boldog nyugdíjas éveket szerető családjá körében!

- Június 26-án, hétfőn Csörgi Katalin és Kovácsné Arti óvó néni Budapesten továbbképzésen vettek részt, ahol az önértékeléssel kapcsolatos változásokról és feladatokról volt szó.

- Június 30-án szintén búcsúztunk a szakács néninktől, Szélné Csordás Zsuzsannától, aki július 1-től más munkakörben és munkahelyen folytatja életét. Köszönjük neki az elmúlt 10 évet, a kiváló szakmai tudást és gyakorlatot, a sok közösségi, kulturális tevékenységét, rendezői és színészi affinitását! Köszönjük, hogy bármikor és bármiben, rá mindig lehetett számítani, ő is nagyon fog hiányozni közülünk! Szívvel kívánjuk, hogy az új munkahelyén érezze jól magát, találjon olyan szerető és kedves kollégákra, akik között a nehézségek is könnyen átvészeltethetők. Kívánunk neki sok erőt, jó egészséget és minden jót és szépet!

- A Süni csoport Blup! babzsák fotelt és puffokat kapott Rönky Róza szülei által Lékai Tamástól. Az eszközök fejlesztő hatásúak, erről majd szakmai vélemény leírásával a későbbiekben olvashatnak. Köszönjük a szülőknek és a cégnek is!

- Végül, de nem utolsó sorban sok szeretettel várjuk óvodásainkat, a kisiskolásokat és minden kedves érdeklődőt - nem csak a falunkból - július 8-án szombaton a Faluünnep keretében megrendezett kreatív ovis délelőtti sok-sok érdekességgel és meglepetéssel!

- Végül, de nem utolsó sorban sok szeretettel várjuk óvodásainkat, a kisiskolásokat és minden kedves érdeklődőt - nem csak a falunkból - július 8-án szombaton a Faluünnep keretében megrendezett kreatív ovis délelőtti sok-sok érdekességgel és meglepetéssel!

Darnyik Anikó
mb. óvodavezető

Süni kis csoport és az óriás MAHARADJA

A Biblia szerint Jézus is arról tanított, hogy kérj és megadatik!

Kérjete és megadatik néktek;
keressetek és találtok;
zörgessetek és megnyitattik néktek.
Lukács Evangéliuma: 11:9

Egy véletlen beszélgetés a folyosón, együtt gondolkodás, barátok, és néhány telefon. Ennyire egyszerű lenne valóra váltani elérhetetlennek tűnő álmokat? Igen.

Vanó Jutkát egyik reggeli beszélgetésünk során arról faggattam mire lenne szüksége a csoportnak, hát ha szülői összefogással, önkéntes munkával tudunk segíteni. Megemlítette, hogy nagyon szeretnének egy

vagy több babzsákot a nyugdíjas korú kanapé helyett és egy új szőnyeg is jól jönne. Felcsillant a szemem, hiszen mindkettőre van egy-egy barátunk, akiket gyorsan meg is kérdeztünk, tudnák-e támogatni az ovinkat valamilyen módon. Nem is számítottunk ilyen gyors és ennyire nagylelkű segítségre! Lékai Tamás a Blup! Babzsákfotelek tulajdonosa 1 héttel később át is adta nekünk a lila MAHARADJA óriás babzsákot amivel alig fértünk be az óvoda kapuján, és a két kisebb színben is passzoló BUFFO puffot a gyerekek nagy-nagy örömeire. Az ajándék összértéke: 67.000 Ft, ettől mi is megihatottunk, és végtelenül hálásak vagyunk Tominak!

Benti cipők le és máris húzták-nyúzták a kis „süni-sek” az ülőalkalmatosságokat.

Véleményem szerint létjogosultsága van a mai óvodában ennek az eszköznek. A gyerekek most sokkal kevesebb tapasztalattal rendelkeznek saját testükről, testérzetükről, az érzelmek feldolgozásáról, mint elődeik, és kevesebb mozgástapasztalata is van legtöbbjüknek. Az ülő életmód, a technikai környezet, az autó kényelme is efelé hat. Cél, hogy sok fizikális tapasztalatot szerezzen a kisgyerekek az óvodai idő alatt. A mozgás maga az élet.

Az óriás babzsák puha, kényelmes, ami felveszi a gyermekek alakját. Válhat belőle ugrálóhely, ami fejleszti a kicsik ugróerejét, ugrókéességét. Ezzel egy időben az egyensúlyérzékét éppannyira, mint a testképét a különböző játékhelyzetekben. Az együttműködés, az egymásra figyelés a közös játékban észrevétlenül jelen van. Végig masírozhat négykézláb a kutyacsapat egymás mögött a babzsákból készített dombon vagy mezítláb fel- és lefelé lépkedhet rajta.

Az óriás méret lehetővé teszi, hogy teljes testtel ráfekessenek a kicsik, akár többen is. Így a társas kapcsolataik is fejlődnek a taktilis érzékelés mellett. A pihenés, lazítás, feszültségoldás kiváló eszköze. Amikor ebbe öklöznek bele, oldódik belső feszültségük, megszeliődnek a feszítő indulatok.

Fotellé igazítva az érzelmek megélésének helyszínévé válik a babzsák. Mesehallgatáskor a felnőtt ölébe, mellé lehet bújni, a mesekönyvbe is több érdeklődő belelálthat. A teljes test átsimogatásával relaxált állapotba kerülnek a gyerekek, könnyebben megvigasztalhatók.

A gyermek méretű puffok odaillenek a babakonyha asztala mellé, segítve ülés közben a helyes tartást. Akár tornaeszközként is működhetnek. Egyenes testtel, hason ráfekve és azon előre-hátra gurítva magukat, újabb izomcsoportok erősödnek. Vanóné Varga Judit fejlesztőpedagógus, óvónő

Az új narancssárga padlószőnyeg is az oviban várja, hogy az óvónénik különböző formákat vágva tegyék hangulatossá a csoportszobákat. Köszönet Szabó Antinak a beszerzésért, a nagylelkű ajándékért!

Kedves Szülők!

Bízunk benneteket, hogy beszélgetsetek a pedagógusokkal, mert mindenkinek sok-sok erőforrása van „civilben” amelyekkel a gyermekeinknek és a rájuk vigyázóknak is jobb körülményeket tudunk biztosítani. Legtöbbször nem pénz, csak egy kis összefogás kell!

„Sok kis ember sok kis helyen, miközben sok kis dolgot megtesz, megváltoztathatja a világ arcát”

Afrikai közmondás

Rönky Balázs és Varga Eszter az Ökofaluból

Meghívó

Ezúton értesítem a galgahévízi Nyugdíjas Egyesület tagjait és a kívülálló nyugdíjasokat, hogy augusztus 20-án 15 órakor a Geöcz téri színpadnál tartjuk a második nyársalási délutánt. Mindenkit szeretettel várunk, aki jól akarja magát érezni. Innivalót mindenki hozzon magával.

Nyugdíjas Egyesület vezetése

A hetedik osztály kirándul

Egy pénteki napon, korán reggel elindultunk Balatonmáriafürdőre. Az út nagyon hosszú volt, de jól elszórakoztunk. Az átszállásnál voltak szórakoztató pillanataink.

Sok idő múltán végre megérkeztünk a szállásunkhoz. Miután mindenki elfoglalta a szobáját, megebédeltünk. Majd kitaláltuk, hogy menjünk le a Balatonhoz. A Balatonnál volt egy kis játszótér, amit muszáj volt kipróbálnunk. Miután mindenki kijátszotta magát, és kigyönyörködte magát a Balatonban, elindultunk vissza a szállásra. Majd pihentünk egy kicsit és utána elindultunk a Festetich kastélyhoz. A kastély nagyon szép volt, legszebb része az udvar volt. Ahogy kiértünk a kastélyból, kaptunk egy kicsi sza-

badprogramot, a szabadprogram után elindultunk enni. Ahogy visszaértünk a szállodába mindenki elfoglalta magát. Majd lassan-lassan mindenkit elnyomott az álom. Másnap lementünk reggelizni, utána mindenki összehakolt és elindultunk a strandra. A strand nagyon jó volt, de hamar el kellett indulnunk hazafele. A hazavezető út fárasztó volt, de szép naplementének lettünk részesei. Szombaton fél tíz körül érkezünk meg a galgahévízi vasútállomásra, innen mindenki fáradtan, de sok élménnyel indult hazafele. Én nagyon jól éreztem magam, nagyon sok élménnyel gazdagodtam.

*Sőregi Eszter
7. osztályos tanuló*

Az ötödik osztály kirándulása

Az ötödikes osztálykirándulásra június 9-én került sor. A cél a Budai vár és a Hadtörténeti Múzeum volt.

8.20-kor találkoztunk a galgahévízi vasútállomásnál. Az út nagyon viccesre sikeredett, utána metróról közelítettük meg a vár kapuit. Miután alaposan körbenéztünk, egy osztálykép sem maradhatott el. Utána következett a jól megérmelt ennivaló.

Miután ettünk-ittunk, egy jó hosszú séta következett a múzeumig. Sokat tanultunk hazánk és más népek történelméről. Utána következett egy bemutató a

Honfoglalásról, sőt azt is megtudtuk, hogy tanár úrnak be kell szerezni egy kardot, mert ezzel kordában tudja tartani a rossz gyerekeket. Ezután a vasútállomást vettük célba, mivel a kiscsoportos anyukáknak haza kellett érniük, az óvodai évváró ünnepségre. De az egyik osztálytársunk rávette az osztályfőnökünket, hogy beüljünk a McDonald's-ba.

Végül fáradtan vonatra szálltunk és hazaindultunk.

*Hajdu Rebeka és Molnár Janka
5. osztály*

Tankerületi népdalverseny

Ahogy minden évben, idén is megrendezésre került a környékbéli iskolák tankerületi versenye, amelyben az utolsó előtti forduló a népdalverseny volt.

Itt a különböző iskolák alsó- és felső tagozatos tanulói, iskolájukat képviselve mérték össze énektudásukat.

A verseny idén is a Kodály Zoltán Művelődési Házban zajlott. A négytagú szakmai zsűri elnöke Maszlag Tamás volt, a Pesty Party Showband dobosa és vezetője.

Iskolánkat az alsósok közül Jámbor Zita 2. osztály (III. hely), Viszló Gréta 3. o. (Különdíj) és Gyenes Elina 3. o. képviselte.

A felsősök közül Berta Kinga 8. osztály (I. hely), Sára Boglárka 8. o. (II. hely) és Jámbor Zsófia 8. o. (III. hely) indult a versenyen.

Mindannyian nagyon tanulságos véleményt és kedves szavakat kaptunk. Köszönjük a felkészítést

Balla Tímeának és Köles Éva ének tanárnőnek! Szívből gratulálunk az összes végzősnek!

*Berta Kinga, Jámbor Zsófia, Sára Boglárka
8. osztályos tanulók*

Értesítés

Értesítem a II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjas Egyesület tagjait, hogy augusztus 13-án Cserkeszőlőre megyünk fürdással egybekötött kirándulásra.

**Indulási idő: 8 óra
(Kegyeleti park buszforduló)**

Nyugdíjas Egyesület vezetése

Loyolai Szent Ignác

Loyolai Szent Ignác áldozópap, a jezsuita rend (Jézus Társasága) megalapítója, liturgikus emléknapja július 31-e.

Ignác egy Guipúzcoa tartománybeli baszk nemesi család sarjaként született 1491-ben, tizenkét testvér közül utolsóként. Egy spanyol nagyúr apródjaként, s később fiatal tisztként dicső jövőről álmodozott.

1521 pünkösdvasárnapján azonban egy ágyúgolyó súlyosan megsebesítette. Ez az esemény Franciaország és a Habsburg-ház harcában, amely az egész korszakra rányomta a bélyegét, alig számított valamit, mégis történelmi jelentőségű: következtében Inigo de Lopez a spanyol király szolgálatát fölcserélte Krisztus, az ég és föld Ura szolgálatával. Így válhatott Inigo lovagból Szent Ignác.

A sebesülés véget vetett a becsvágyó nemesember érvényesülésének. Az egyik lába, hiába tettek meg az orvosok mindent, rövidebb maradt a másiknál. Hosszú ideig kellett feküdnie. Olvasnivalót kért, de csak Jézus élete volt kéznél egy karthauzi szerzőtől, Szász Rudolftól, és egy szentek életéről szóló könyv. Először kedvetlenül lapozgatta őket, de végül egészen e művek hatása alá került.

Amikor Ignác félig-meddig felépült, először egy karthauzi kolostor magányába akart vonulni. Aztán elzárándokolt Miasszonyunkhoz, Aranzazúba és Montserratba. Ez utóbbi közelében fekszik Manréza, ahol először csak rövid ideig akart maradni, de aztán majdnem egy egész esztendőt eltöltött. Ez a már-már kétségekig fokozódó lelki gyötrődés és a misztikus átalakulás ideje volt. Itt élte át élete legnagyobb kegyelmét: ekkor kezdett a szeme megnyílni, értelmében nagy világosság támadt. Itt, Manrézában született meg a Lelkigyakorlatok, amely segítségére volt abban, hogy átformálja a világot.

Ignác először is a Szentföldre ment el, Rómán és Velencén át, koldusként. Az volt a szándéka, hogy ott maradjon, és hirdeti az evangéliumot, de Isten szándéka más volt. Tanulni kezdett, és több mint tíz évet szentelt a tanulásnak Barcelonában, Alcalában, Salamancában és Párizsban.

Már Barcelonában fölébredt benne a vágy, hogy néhány embert közösségbe gyűjtsön, de első kísérletei nem jártak eredménnyel. Csak Párizsban sikerült közösséget összekovácsolnia az első társakból (François Xavier, Pierre Favre, Diego Laínez, Simon Rodrigues, Nicolas Bobadilla, Alfonso Salmerón). Mind elvégezték Ignácnál a lelkigyakorlatot, és arra a következtetésre jutottak, hogy „teljesen szakítanak a világgal, és a szegénység és a kereszt útjára lépnek”. 1534. augusztus 15-én közös fogadalommal pecsételték meg elhatározásukat Párizsban, a mártírok kápolnijában: teljes szegénységben és szüzességben Istennek szolgálnak, segítenek a lelkeknek, és elmennek a Szentföldre; ha azonban egy éven belül nem sikerül oda eljutniuk, vagy ha nem maradhatnak tartósan Palesztinában, akkor Rómában felajánlják szolgálataikat a pápának, „hogy Krisztus a helytartója által mutassa meg nekik szolgálatának útját”.

Ignácot és társait 1537-ben pappá szentelték. Első szentmiséjét Ignác Betlehemben akarta bemutatni, de megtudták, hogy bár harmincnyolc esztendeje nem volt rá példa, abban az évben nem indult zarándoklat a Szentföldre, mert küszöbön állt a háború a törökökkel. Így a fogadalom második része lépett érvénybe: a pápa rendelkezésére állnak.

Róma felé tartva Ignác belépett La Storta félig-meddig dűledező kis templomába, és itt egy látomásban megkapta útjára a jóváhagyást: nem Jeruzsálem a cél, hanem Róma. Rómába érve társaival együtt felajánlotta szolgálatait III. Pál pápának, és első szentmiséjét is itt mutatta be 1538 karácsonyán a Santa Maria Maggiore-bazilikában, a Jászol oltáránál.

Itt latolgatták jövőjüket a párizsi magiszterek, akiket a nép „zarándok papok”-nak vagy „reformpapok”-nak nevezett el. S hosszas tanácskozás után elhatározták, hogy közösségüket renddé alakítják át, amelynek Jézus Társasága lesz a neve. 1540. szeptember 27-én elkészült a Regimini Militantis Ecclesiae című ünnepélyes dokumentum, amellyel III. Pál pápa jóváhagyta az új alapítást. Ignácot választották meg első generálisnak.

Tízévi munka után az alapító szilárd szervezeti keretet adott a társaságnak a Konstitúcióval, melynek megalkotása alatt mindennap misézett, és közben Isten elé terjesztette azt a pontot, amivel épp foglalkozott. Utána imádságba merülve gondolkodott rajta. Mindamellett a rendi szabályok létrehozásában szerepe volt a tapasztalatnak, a társaival való tanácskozásnak, más rendek története tanulmányozásának és az alapos megfontolásnak is.

A Jézus Társasága csakhamar elterjedt egész Európában, Indiában és Távol-Keleten az első jezsuiták elkezdték a missziós munkát. Létrejöttek az első jezsuita kollégiumok, és központjaivá váltak az egyházi megújulásnak. Ebben a Római Kollégium járt elől, amely a Jézus Társaságán belül minden teológiai képzés mintájául szolgált.

A generális maga és társai számára e szavakkal szabott irányt: „Ennek a világnak a dolgaira gondot nem fordítani nem jelent sokat, hanem az Isten dolgaiban gondatlanul eljárni, az egyszerűen tűrhetetlen.”

Ignác 1556. július 31-én halt meg. A Jézus Társaságának, mely ekkorra már az öntudatra ébredő és megújuló egyház fontos bázisa volt, körülbelül ezer tagja volt az alapító halálakor. Ignácot 1622. március 12-én avatták szentté Néri Fülöppel, Xavéri Ferencsel és Avilai Terézzel együtt. Ünnepe a következő évben felvették a római naptárba.

„Amint a durva, alaktalan farönk nem tudja, hogy oly szobrot faraghatnak belőle, melyet a művészet csodájaként bámulnának, s csak a szobrász látja, hogy mi válhat belőle: úgy sokan [...] nem látják be, hogy Isten kezétől szentekké formálódhatnak, ha e művészi kéznek ellen nem állnának.”

Forrás: *Jezsuita.hu*
Miklusiak Kristóf SDS plébános

Július 7. péntek

Kodály Zoltán Művelődési Ház

18.30 óra

A Pest megyei és a
Galgahévízi Értéktár
kiállításának megnyitója

A kiállítást megnyitja:

**Szabó István, a Pest megyei
Község elnöke**

**A Csemetekert Óvoda
nagycsoportosai**

Galgahévízért emléklapok
átadása

Kis Galga Zenekar

Hévízi Iglicék

19.30 óra

A Tarsoly zenekar
lemezbemutató koncertje

Július 8. szombat

Bika tó

6.00 óra

Horgászverseny

Csemetekert Óvoda

9.00 óra

Ovi buli (gokart, ugrálóvár,
arcfestés, zene, mese, vigalom).
Belépő: 500 Ft/gyermek

Geöcz tér

16.00 óra

Kisbetyárok, Galgahévíz

**Sára Ferenc Hagyományör-
ző Egyesület, Tura**

**Aranyalma Hagyományörző
Együttes, Hévízgyörk**

**Boldogi Hagyományörző
Csoport**

2017. július 7-9.

**Galgahévízi Hagyományörző
Együttes**

**Zengővárkonyi Hagyomány-
örző Művelődési Egyesület**

19.00 óra

Ünnepi szentmise

20.00 óra

Zengővárkonyi rezesbanda

21.00 óra

A helység kalapácsa -
zenés, táncos, vidám színdarab
galgahévíziek előadásában

22.30 óra

Flame Flowers -
tűzzsuglór produkció

23.00 óra

Retro utcabál
DJ Petty-vel

Kísérőprogramok:

Kézműves kirakodóvásár, ugrá-
lódvár, egészségügyi szűrések a
Művelődési Házban az ASK
Hatvan szervezésében, értéktár
kiállítás, főzőverseny a Geöcz
térén (a csapatok aratási
ételeket főznek)

Július 9. vasárnap

Sportpálya

10.00 óra

**Kispályás labdarúgó
bajnokság**

Geöcz tér

15.00 óra

Mikrofon Zeneiskola

**Bogárháton: Bogárréti
fesztivál** (interaktív mesejá-
ték gyerekeknek és felnőttek-
nek)

Black Time Hip-Hop**World Jumping, Hatvan****Szitakötő Színjátszók****Szeretlek Galgahévíz!**

Szilka Szalon
divatbemutató

*A műsorváltoztatás jogát
fenntartjuk!*

fotó: Kisé Szabó Edina, Szélné Csordás Zsuzsanna

A HELYSÉG KALAPÁCSA

Hősköltemény

négy énekben

**2017. július 8-án, szombaton 21 órakor
a Geöcz téri szabadtéri színpadon
a galgahévíziek előadásában**

Szereposztás

Mesélők

Fejenagy, a helység kalapácsa

Erzsóka asszony, a szemérmes kocsmáros

A helybeli lágy szívű kántor

Bagarja úr, a béke barátja

Harangláb, a fondor lelkű letű egyházfi

*Vitéz Csepő Palkó, a tiszteletes két pej csikájának
jókedvű abraolója*

Márta, a kántor amazontermészetű felesége

Bíró

Kisbíró

Kisbíróné

Tiszteletes

- Darnyik Ágnes, Viszló István

- Vadkerti-Basa Bálint

- Balla Tímea

- Hajdú István

- Hajdú István

- Kiss Csaba

- Dolányi Balázs

- Pappné Kovács Mónika

- Vanó András

- Gódor József

- Hajdú Tímea

- Péli László

A falu népe:

*Ambrus Ágnes, Balla Botond, Barna Sándorné, Bolbás Mihályné, Csákány Lászlóné,
Hajdú Eszter, Hartmann Lászlóné, Méhész Béláné, Morvainé Batori Margit, Péli Miklósné,
Puskás László, Puskás Lászlóné, Rostás László, Rostás Lászlóné, Simkó Tamás*

Rendező: Pintér Gábor

Koreográfus: Balla Tímea

Díszlet: Kassai István, Vadkerti-Basa Bálint

Zene: Tarsofy zenekar

Galgahévíz

Galgahévíz Község havilapja • Kiadja Galgahévíz Önkormányzatának Polgármesteri Hivatala •

Felelős szerkesztő: Darnyik Ágnes (tel.: 06/20 9851494, e-mail: agnesdarnyik@gmail.com) •

Nyomdai munka: Mohalap Kft., 2145 Kerepes, Weber Ede park 30., felelős vezető: Mohos Imre • ISSN 2060-5749